

Domini non præteribunt: descendant itaque imbres, perflent venti, mugiant tonitrua, illuviesque absumant terrena; domus quam sapiens divina manus super hanc petram erexit, inter feri maris fluctus firma semper manebit.

Sic per octodecim sæcula, ex quo piscator Galilæus, ut princeps Apostolorum fieret, claves à manu JESU recepit ad populum Christianum regendum, *fremuerunt Gentes, et populi meditati sunt inania: astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus**. Qui habitat in Cœlis iridebat eos, et Dominus subsannabat eos. Ubinam nunc isti potentes? *Quasi gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, scientes bellum. Non hos elegit Dominus, neque viam disciplinæ invenerunt: propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam†*. Nos, nos ipsi vidimus illum cui datum fuit ad tempus gloriari in malitiâ, qui inter diademata tanquàm inter crepundia ludebat; ipsum vidimus potentem in iniquitate S. Sedem agredi, manus sacrilegas patrimonio Petri injicere, prædecessorem tuum beatæ memoriæ in carcerem turpiter detrudere; illum vidimus ex solio manu Dei excussum, dedecorè fugientem, captum, scopulo in mediis undis toto orbe spectante alligatum, lentisque suspiriis animam per annos miserè agentem periisse. Ubinam, BEATISSIME PATER, ubinam inveniendi hi qui gladio suffulti Ecclesiam oppressere? Ex ruinâ tumbæ Neronis videre licet mausoleum Vaticani. En scopulum Sanctæ Helenæ, dum Christiano orbe plaudente Roma triumphans gremio suo excipit reducem PIUM. Per hæc sæcula, quot et quanti tyranni

* Ps. ii, 1 et 2.

† Baruch, iii, 26, 27 et 28.

qui se dominatores familiæ Dominicæ esse cupiebant, indignè perierunt! Hodie quot millia millium cathedram Petri sustentant!

Inter illos qui nostris diebus antiquorum martyrum fortitudinem æmulantes, pro fide atque disciplinâ sese tyrannis objecerunt, de Ecclesiâ optimè merentes Sanctitatis Tuæ præconia obtinuerunt, atque Fidelium cordibus gaudium attulerunt, Venerabiles fratres nostros CLEMENTEM AUGUSTUM ex Baronibus liberis de DROSTE EX VISCHERING, Coloniensem Archiepiscopum, atque MARTINUM A DUNIN, Posnaniensem atque Gnesnensem Archiepiscopum, admiratione contemplati sumus. Perdifficile nobis est dicere utrùm cum his Christi athleticis de injuriis illatis condolere debeamus, an gratulari potiùs quòd digni habiti sint pro nomine JESU contumeliam pati. Clerus noster, populusque fidelis zelum atque devotionem illustrium Præsulum mirantes, suum erga eos affectum exprimere ardent; nosque eorum studia approbantes, ac amore pro fratribus arrepti, corda nostra illis exponere optavimus. Dum pro eis indesinenter Patrem misericordiarum supplicamus, epistolas mittere decrevimus quarum exemplaria Beatitudini Tuæ subjici cupimus, ut Patri compertum sit filios suos, quam fluctibus, civili regimine, aliisque divisos, fide atque charitate conjunctissimos esse, ac pro Ecclesiæ Capitisque ejus juribus et honoribus conservandis, æmulatione sanctâ flagrare.

Interea omnia fausta Sanctitati Tuæ à bonorum omnium Datore ex corde precantes, Apostolicam benedictionem nobis nostrisque gregibus imploramus.

EPISTOLA

PATRUM SYNODI AD COLONIENSEM, ET POSNANIENSEM
AC GNESENSEM ARCHIEPISCOPOS.

*Venerabilibus in Christo Fratribus, inclytisque Fidei
Confessoribus CLEMENTI AUGUSTO ex liberis Baro-
nibus DE DROSTE EX VISCHERING, Coloniensi, et
MARTINO A DUNIN, Posnaniensi et Gnesnensi Ar-
chiepiscopis; Archiepiscopus Baltimorensis pro-
vinciae Metropolitanus, et Suffraganei, Episco-
pique omnes Baltimori in Concilio congregati.*

Salutem, gratiam, laudem, honorem et gloriam.

UNIUS ejusdemque mystici corporis membra, uno eodemque spiritu acti, unius ejusdemque capitis vivifico influxu copulati, non potuimus, quamvis longo terræ marisque spatio separati, quæcumque passi estis, inclyti Confessores, non sentire. Charitate enim Christi nos urgente, flendum erat cum flentibus, gaudendum cum gaudentibus. Vestrorum præclare gestorum fama ad nos usque pervenit. Audivimus potentium in vos et in Ecclesiam inimica consilia, calumnias, minas, persecutiones, exilia, carceres; audivimus Episcopalis animi robur invictum, constantiam, fidem; audivimus dignam Apostolorum successoribus mitissimam patientiam, prudentissimam sapientiam: audivimus, et mirati sumus. Mirum profectò nostris hisce temporibus, quæ tantis laudibus extolluntur ob excultos mores, politiores artes, altiores scientias, liberalioresque disciplinas, mirandum in regionibus evangelii luce illustratis, mirandum

sub principibus religionem Christianam profitentibus, persecutorum sæcula, insidias et sævitiam revixisse. Sed Deo, qui se Ecclesiæ suæ usque ad consummationem sæculi affuturum promisit, benigniter sapienterque providente, Constantiis, Valentibus et Julianis nostrorum temporum novos Athanasios et Basilios opposuit, qui pro muro essent Ecclesiæ suæ, et a vitam fidem patrumque instituta, jura et leges tuerentur.

Flevimus quidem super contritione filiæ populi nostri; flevimus super dispersos lapides sanctuarii; lacrymas fudimus super oves pastoribus orbatas: flevimus, sed et gaudio superabundavimus in tribulatione nostrâ, gavisus sumus de Christi confessorum perseverantiâ, de martyrum constantiâ, et de fidei athletarum victoriâ. Eia! Confessores, Martyres, Athletæ Christi, Eia! qui pro vobis, qui vobiscum legitime certavit, ipse vos coronabit.

Ne dedignemini testimonium amoris, admirationis et reverentiæ, quod ex corde promunt vestrum amantissimi in Christo fratres in Provinciali Concilio congregati.

Baltimori, die 20 Maii 1840.

EPISTOLA

PATRUM SYNODI AD PRÆSIDEM ET MODERATORES LEOPOLDINÆ INSTITUTIONIS.

Excellentissimo Principi VINCENTIO ODOARDO MILDE, Vindobonensi Archiepiscopo, Leopoldinæ Institutionis dignissimo Præsidi, ceterisque sapientissimis Moderatoribus, atque universis per Austriacas ditiones sociis munificentissimis; Provinciæ Baltimorensis in Americâ Septentrionali Metropolitanus, Episcopi que omnes in Concilio congregati, salutem et gratias plurimas.

INTER innumera quæ nobis nostrisque Ecclesiis divina Providentia largâ manu concessit beneficia, illud quidem haud infimum locum tenet, quòd tantam scilicet erga nos nostrasque oves in cordibus vestris supremus Pastor excitaverit charitatem. Studio enim veræ fidei per novum hunc orbem propagandæ, et divinæ gloriæ promovendæ acti, tum precibus ad Deum ferventer fuis, tum largitionibus ad plerosque nostrum subsidio indigentes liberaliter missis, operi divino infirmitati nostræ commisso cooperati estis: quo fructu qualive felici successu, non facilè dixerimus. Novæ diœceses erectæ, veteres auctæ et confirmatæ, collegia, seminaria, monasteria, xenodochia, orphanotrophia, scholæ, ecclesiæ ædificatæ; novæ auxiliares copię sacrarum virginum, religiosorum hominum, sacrorum ministrorum Evangelii præconum, comparatæ; ad ovile Christi non paucae ex errantibus ovibus reductæ; regni Dei fines ampliati, et Christi sui imperio gentes quæ illum ignorabant, gla-

dio verbi à Missionariis nostris subactæ; panisque verbi Dei parvulis innumeris per regiones hasce nostras vastissimas dispersis, qui illum diutissimè frustra petierant, tandem aliquandò fractus et distributus; Religio sancta à calumniis inimicorum vindicata, pietas inter domesticos fidei missionibus spiritualibusque exercitiis rediviva. Supremo bonorum omnium Datori hæc omnia procul dubio tribuenda; omne namque datum optimum et omne donum perfectum desursum est: sed dum illi gratias habendas et referendas profiteamur, gratiasque humiliter agimus propter magnam gloriam suam, vobis ministris providi erga nos consilii sui, gratias et habere et referre ad majorem gloriam ejus et communem Fidelium ædificationem, nostrum esse confitemur. Sincerissimas plurimasque, quamvis beneficiis impares, vobis omnibus agimus, et solemne hoc nostri erga vos animi testimonium ex imo corde proferimus mittimusque. Hoc unum addemus, magnum hic nobis ostium adhuc apertum, regiones ad messem albescere, messem multam, operarios autem paucos; sperantes vos, et Dominum messis, sicuti fecistis, rogaturos ut mittat operarios in messem suam, atque Ecclesiis nostris ministros et dispensatores Providentiæ, ut fuistis, in posterum etiam futuros.

Baltimori, die 22 Maii 1840.

BREVE EPISTOLARE

SS. DÑI NOSTRI GREGORII PP. XVI AD ARCHIEPISCOPUM
BALTIMORENSEM ET EPISCOPOS EJUS SUFFRAGANEOS.

*Venerabilibus Fratribus SAMUELI, Archiepiscopo
Baltimorensi, et ejus Suffraganeis.*

GREGORIUS PAPA XVI.

Venerabiles Fratres, salutem et Apostolicam
benedictionem.

PLURES accepimus litteras, quas in exitu Concilii
Provincialis Baltimorensis IV à vobis mense Maio
celebrati, ad nos dedistis, tum ut vestrum erga per-
sonam humilitatis nostræ sanctamque hanc Sedem
obsequium, repetitâ unâ omnes declaratione confir-
maretis, nostrumque animum ex afflictis non uno in
loco Ecclesiæ rebus sollicitum, vehementerque do-
lentem, amantissimè consolaremini; tum verò ut de
omnibus Concilii Actis, more majorum, ad supremam
Petri sedem referentes, enixè precaremini ut Decreta
in illo edita probare vel etiam, ubi opus fuerit, emen-
dare velimus, atque insuper nonnulla indulgere ac
decernere, quæ vobis istic in religionis bonum ces-
sura visa sunt. Jam verò ad memoratas petitiones
vestras responsum accipietis per nostram Propagan-
dæ Fidei Congregationem, cui Concilii Acta cognos-
cenda mandavimus, ac nostram super illis mentem
significavimus. Et habebitis quidem in ejusdem Con-
gregationis litteris novum documentum singularis be-
nevolentiae, quâ vos, Venerabiles Fratres, Ecclesias-

que vestras impensè prosequimur. Verùm abstinere
non possumus quominus hac etiam nostrâ epistolâ
meritis celebremus laudibus pastorem sollicitudi-
nem, quâ inducti rursus ex canonum præscripto con-
venistis in unum, et invocato lumine Spiritus sancti,
consiliisque invicem communicatis, tueri studuistis
cleri disciplinam, et pietatem fovere fidelis populi,
atque adeò convellere vitiorum germina, seductionis
pericula propulsare, ac prospicere ut pueri puellæque
ad veram fidem solidamque virtutem accuratiùs in-
formetur; denique vos ipsos excitare ad Ecclesiæ
jura sarta tecta servanda, et partes vestri muneris in
animarum salutem alacriori usque sedulitate imple-
das. Profectò in iis, quæ in Synodo à vobis gesta
scriptaque sunt, libentissimè recognovimus zelum quo
inflammati estis ut de catholicâ Ecclesiâ, de sanctâ
hac Sede, ac de vestris diocesis benè mereamini.
Hinc autem firmiori vobiscum spe nitimur fore ut,
Deo benè juvante, floreat istic quotidie magis religio
nostra sanctissima, et merito juxtâ atque numero Ca-
tholicus populus augeatur. Nos interea, licet indig-
ni, non desistimus Fraternitates vestras creditosque
vobis greges, Deo et verbo gratiæ ipsius suppliciter
commendare, nec dubitamus quin vos pariter minimè
intermittatis Patrem misericordiarum, per JESUM
CHRISTUM Filium suum, fervidis precibus obsecrare,
ut infirmitatem nostram difficillimis hisce temporibus
sub immenso supremi Apostolatûs pondere laboran-
tem omnipotentî suâ virtute sustentet, omnesque ac-
tus nostros dirigat atque ad bonum exitum adducat.
Denique nostræ in vos propensissimæ voluntatis pig-
nus adjungimus Apostolicam benedictionem, quam
ex imo corde depromptam vestrum singulis, atque

istarum Ecclesiarum clericis laicisque fidelibus universis peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 19 Decembris anni 1840, Pontificatûs nostri anno decimo.

EPISTOLA

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE AD ARCHIEPISCOPUM BALTIMORENSEM.

ILLÛME AC REVÛME DOMINE,

PERGRATUM S. Congregationi fuit Acta et Decreta Concilii quarti Provincialis Baltimorensis mense Maio anno 1840 celebrati, accipere ac perpendere. Nam illa jamdiù conceptam de Amplitudinis tuæ et RR. PP. DD. Episcoporum qui Concilio interfuerunt sapientiâ, religionis amplificandæ studio, et disciplinæ Ecclesiasticæ tuendæ voluntate, opinionem impensè confirmarunt. Quamobrem S. Congregatio plurimùm commendans vestrùm omnium virtutem, supplicandum SSm̃o Dño Nostro GREGORIO PP. XVI esse censuit, ut Apostolicâ auctoritate suâ dignaretur ea confirmare; id quod Sanctitatem Suam libenti animo fecisse ex adjecto decreto intelligetis.

Duo tantùm circa decreta ipsa existimavit S. Congregatio esse notanda, videlicet in decreto I, paragr. 2, ubi agitur de matrimoniis mixtis, post verba, *Quòd si rerum adjuncta aliquandò suadeant*, addenda esse censuit verba, *ex auctoritate Apostolicâ*. Etenim constare etiam ex decreti contextu debet, dispensationem Apostolicam super eo impedimento quoque

requiri. Præterè in decreto sexto, ubi sermo est de adolescentium ac puerorum in scholis institutione, ad omnem non satis probatæ interpretationis prætextum auferendum, S. Congregatio verba illa delenda esse arbitrata est, *cum libertatis conscientia, quam leges civiles ipsæ tuentur, detrimento*.

Circa petitiones, Synodi nomine, SSm̃o Dño Nostro factas de Episcopis Richmondensis, Natchetensis et Detroitensis diœcesum regimini destinandis, huic epistolæ adjectas Amplitudo tua accipiet Sanctitatis Suæ litteras Apostolicas, ex quibus intelliget Richmondensem Episcopum electum esse R. D. RICCARDUM WHELAN; Natchetensem verò, R. D. JOANNEM JOSEPHUM CHANCHE; Detroitensem denique Coadjutorem, seu Administratorem, cum omni in illam diœcesim Episcopali jurisdictione, à cujus exercitio R. P. D. RESE suspensus manet, electum esse à SSm̃o Dño Nostro R. D. JOANNEM BAPTISTAM ODIN, Congregationis Missionis, qui ad Episcopatum promotus est. Memoratæ litteræ Apostolicæ continentur in epistolis ad singulos tres istos Præsules à S. Congregatione scriptas, quas Amplitudo tua illis tradendas curabit. Tu ipse verò rem gratissimam S. Congregationi facies, singulos plurimùm hortando ut collatum iis ab Apostolicâ Sede munus libenti animo suscipiant.

De plurium Sanctorum officiis in omnibus Fœderatæ Americæ Septentrionalis diœcesibus in posterum adhibendis, deque indulto super præcepto abstinentiæ die sabbato, quando jejunium non obligat, peculiaris item huic epistolæ adjecta rescripta accipies.

Præterè quod spectat ad festum ac pervigilium SS. Apostolorum Petri et Pauli, hæc tibi significanda, SSm̃o Dño Nostro probante, S. Congregatio